

1. KULKA (12) *sb f*

sg N kulka (6). *♦ A kulkę* (2). *♦ I kulką* (3). *♦ pl D kulkąm* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „1. kula” (12) :

1. *Od znac. ‘bryła geometryczna’* (1) : *Spherula, diminutivum, Kulká. Mącz 408a.*

2. *Od znac. ‘przedmiot w kształcie kuli’* (3) : *Halter Ołowna kulká albo yábłúzko które cy którzy táncuya/ albo którzy fie po powroziech pułczáya w ręku máya aby ym w miarę przychodziía waga y skoki Mącz 153a; Maleolus, diminut. Młotek/ kulká. Mącz 205a; Massula diminut. Sztuczka/ kulká/ klocek. Mącz 210d.*

3. *Od znac. ‘pocisk w kształcie kuli; glans Mącz, Cn* (8) : *Mącz 146b; złość ludzka taką w wymyfiía przypráwę kulkąm/ iż nie tylko w cieie człowieczym ktore oná zápali/ ogień fie vgásić nie może/ ále áni w drzewie. GórnDworz B3; BielSpr 65; KochSz B4.*

Wyrażenia: »hartowana kulka« (1): *Olbrycht przytárfzy do łámego Maurycego z ruźniczká/ hártowaná kulká przebił Maurycego przez zbroię/ áz názáiutrz vmarł BielKron 237v.*

»ognista kulka« (1): *Miechouius piłze/ iż go ignea fagitta per dorsum trasfixit [!], ognińtá ftrzáła/ ále podobno rychley ognińtá kulká z Ruńnice StryjKron 411.*

»kulka ołowiana« (1): *kulká w nią wchodzińtá wielka iáko do hákownice choćiá żelázna albo Ołowiána. BielSpr 69v.*

»kulka żelazna« (2): *dęte drzewce náfypane prochem albo kulkę żelázná rozpaliwfzy wpuścić w drzewce aby fie táń wtoczyła w beczkę prochu/ zápalińtá proch. BielSpr 63, 69v.*

4. **[Prawdopodobnie od znac. ‘naczynie w kształcie kuli’:** skrzynia zawarta, stołek, kulka drewniana, wálkownica *InwMieszcz 1584 nr 252.*]